

USB – Unione Sindacale di Base
Federazione territoriale di Trieste
via Rittmeyer, 6 – TRIESTE
trieste@usb.it – Tel.fax: 040/771446

PRIMER NARODNE IN ŠTUDIJSKE KNJIŽNICE
TELEJNA SINDIKALNA ZVEZA - ZAPOLSENI V ZASEBNEM SEKTORJU
Trst

Poseg na javnem srečanju ZGODOVINA NA NITKI, Trst, 7. oktobra 2013

Narodna in študijska knjižnica (NŠK) je nastala po drugi svetovni vojni na pobudo najvišjih oblastnih projugoslovanskih struktur v sklopu procesa obnove slovenskih ustanov, ki jih je fašizem uničil. Zaradi pravnih okvirov je sicer nastala kot zasebna ustanova, vendar je živela izključno od sredstev, ki so jih nudile temu namenjene uradne projugoslovanske strukture. Živela je torej z javnim denarjem, sicer »jugoslovanskim«, a vsekakor javnim, katerega uporaba je bila pod nadzorom uradnih ustanov. O njenem javnem značaju priča tudi dejstvo, da je šele leta 1948 postala dejanska, tudi formalna, lastnica knjig in opreme, s katerimi je razpolagala, ki je pred tem bila last osrednje, krovne Slovensko (hrvaške) prosvetne zveze. Vsekakor je NŠK nastala z namenom, da služi vsaj vsem manjšincev, danes pa pripada mnogo.

V času, ko ni bila nobena krajevna oblast – ne Zavezniška vojaška uprava, še manj pa tržaška občina - pripravljena postaviti na noge tako ustanovo, so to storile jugoslovanske (para) državne ustanove. Te zgodovinske okoliščine so privedle do tega, da je bil sklop slovenskih ustanov neke vrste ločen svet (sicer ne edini), ki so ga obdajali sovražniki, vsak trenutek pripravljeni, da ga uničijo. In v tem svetu so veljala posebna, nenapisana pravila: zadeve se rešujejo znotraj njega, v tišini, osebno. Če je tak ustroj tedaj imel svoje razloge, je z druge strani dopuščal zlorabe, kasneje pa je postal skoraj le pretveza za opravičevanje zlorab in nepravilnosti.

USB – Unione Sindacale di Base
Federazione territoriale di Trieste
via Rittmeyer, 6 – TRIESTE
trieste@usb.it – Tel.fax: 040/771446

Že v poimenovanju je bila NŠK nekaj več od navadne, ljudske knjižnice: bila je narodna, ker je zbirala predvsem – a nikakor ne izključno - slovenske publikacije, a tudi študijska, torej kraj, kjer naj bi sistematično zbirali tekste za študijske in znanstvene potrebe študentov in raziskovalcev. Ni šlo le za zbiranje in izposojanje knjig, šlo je za to, da se knjižničarsko dejavnost dvigne na strokovno in znanstveno raven. Glede na njen »študijski« značaj je bilo povsem naravno, da so ji nekaj let kasneje priključili še Odsek za zgodovino in etnografijo (OZE), katerega naloga je bila da sistematično zbira, ureja in vrednoti zgodovinsko in drugo gradivo, pomembno za znanstveno raziskovanje preteklosti in sedanosti Slovencev v Italiji. Kot pri knjižnici je bil namen ta, da se dejavnost sistematizira in dvigne na znanstveno raven.

Do konca '80 let prejšnjega stoletja se je dejavnost NŠK in OZE širila in zadobivala vse pomembnejše okvire, tako da ji je leta 1976 Dežela Furlanija – Julijska krajina priznala status ustanove deželnega pomena (di interesse regionale). Prav na koncu tega obdobja, leta 1989, pa je bila NŠK priključena tudi Slovenska knjižnica D. Feigel v Gorici. Raslo je tudi število zaposlenih, čeprav je bilo značilno široko poseganje po »zunanjih sodelavcih«, »honorarjih« in podobnem. In niti govora o kaki sindikalni dejavnosti, vse je potekalo preko zasebnih pogovorov in dogovorov, ker naj bi bilo tako potrebno »za narodov blagor«.

V devetdesetih letih pa so se stvari pričele razvijati drugače. Zmanjkala so sredstva iz takrat že bivše Jugoslavije, število zaposlenih je naglo padlo, ustanova pa je bila nekako prepuščena sami sebi: ni se obnavljalo opreme (razen nujno potrebne), ni bilo perspektive, ki ne bi preseгла golo preživetje. Kar je bilo storjeno – in tega ni bilo malo - je bilo storjeno na pobudo uslužbencev, ki se niso le prilagajali vse slabšim razmeram in skušali po

USB – Unione Sindacale di Base
Federazione territoriale di Trieste
via Rittmeyer, 6 – TRIESTE
trieste@usb.it – Tel.fax: 040/771446

svojih močeh krpati luknje. Le prizadevnosti zaposlenih se gre zahvaliti, da je ustanova ohranila in celo okrepila svoj strokovni in znanstveni značaj. Vendar gre obenem tudi tej pripravljenosti na prilagajanje brez diskusije pripisati del krivde, če smo prišli do sedanjega stanja.

Sredstva za delovanje NŠK prihajajo od tedaj iz Slovenije, predvsem pa od italijanske države, do leta 2000 na podlagi zakona o obmejnih področjih, od leta 2001 pa po zakonu o zaščiti slovenske manjšine. Načinu, kako italijanska država financira delovanje manjšinskih ustanov je potrebno nameniti nekaj besed. Po zakonu namreč italijanska vlada določa iz leta v leto kolikšen bo znesek, ki ga bo dala na razpolago za ustanove slovenske manjšine, ne da bi bila pri tem vezana na nobene objektivne kriterije, ampak je stvar prepuščena njeni svobodni presoji in volji. O porazdelitvi teh sredstev nato odloča Odbornik za kulturo Dežele FJK na podlagi mnenja posvetovalne komisije za slovensko manjšino, v kateri je večina predstavnikov iz vrst dveh krovnih manjšinskih organizacij. Tak način finansiranja je znak, da italijanska država ne obravnava dejavnosti manjšine kot dejavnosti polnopravnega dela državne skupnosti, ki so v interesu vseh državljanov, ampak še vedno kot nek tujek, ki mu je voljna od časa do časa nameniti nekaj denarja. To pa je žaljivo za celo manjšino, še posebej za ustanove, ki so v službi celotne skupnosti. Če so namreč te ustanove v večini primerov nastale na podoben način kot NŠK, so v teku let dobile povsem drug pomen, ki presega ohranjanje izročila slovenskega življa, ampak so postale del kulturnega bogastva dežele in vseh njenih prebivalcev. In kot take bi morale biti obravnavane. Zdi se, da je edini smisel sedanje ureditve razdeljevanja sredstev ta, da se dvema krovnama, privatnima, organizacijama prepusti upravljanje (ali vsaj soodločanje) vsekakor nezanemarljivih vsot denarja, ki prihaja povrh vsega iz javnih

USB – Unione Sindacale di Base
Federazione territoriale di Trieste
via Rittmeyer, 6 – TRIESTE
trieste@usb.it – Tel.fax: 040/771446

blagajn (kar velja v še mnogo večji meri za sredstva, ki jih prispeva Slovenija). Lahko bi bila izbrana druga pot, ki bi bila verjetno tudi bolj po ceni, da italijanske državne ustanove direktno, proračunsko finansirajo ustanove manjšine, vsaj tiste, ki so znanstvene narave in splošnega pomena, na podlagi njihovih potreb. Da postanejo te ustanove javne ustanove, kot so to razne mestne in državne knjižnice, državni in deželni arhivi in podobno. A izbrano je bilo drugače, da se javna sredstva dajo na razpolago privatnim organizacijam.

Če se povrnem k NŠK, ni slednja kljub temu, da je v devedesetih letih postala članica obeh krovnih organizacij, bila deležna pravega interesa za njen razvoj, kvečjemu je bila obravnavana kot problem. Za priložnostne pobude se je tudi našel denar, nikakor pa ne za načrtno razvojno delo. NŠK je bila dobrodošla za paradne trenutke, a nič drugega. Število zaposlenih se je dodatno skrčilo. Danes ima tržaška knjižnica, ki hrani več kot 150.000 naslovov, le 2 stalno zaposleni knjižničarki, ko pa bi jih moralo biti vsaj ena vsakih 10.000 naslovov, kar pomeni, da bi morala imeti vsaj 15 zaposlenih! Dodatni absurd je v tem, da sta v tržaški knjižnici z 150.000 naslovi stalno zaposleni le 2 knjižničarki, v goriški, ki ima okoli 40.000 naslovov, pa je knjižničark 3.

Medtem, ko je NŠK po kakovosti dela, strokovnosti osebja, količini zbranega materiala, krogu korostnikov uslug in gradiva, znanstveni prepoznavnosti in poznanosti rasla, uprava ni znala, mogla ali hotela ustrezno ovrednotiti teh dosežkov. Treba je tudi podčrtati, da je do razvoja prišlo kljub temu, da so bile in so notranje razmere popolnoma neurejene – NŠK nima razporednika delovnih zadolžitev osebja, niti notranjih pravilnikov (razen kar zadeva izposojanje knjig). Kljub temu, da so upravitelji ravnatelju (sedaj v pokoju) naložili

USB – Unione Sindacale di Base
Federazione territoriale di Trieste
via Rittmeyer, 6 – TRIESTE
trieste@usb.it – Tel.fax: 040/771446

izdelavo razporednika zadolžitev, ta tega ni storil, brez vsakršne posledice. Očitno ni ureditev notranjih razmer med prioritetai sedanjega vodstva ustanove. Saj je to omogočalo, da se posameznim zaposlenim nalaga zadolžitve, za katere niso usposobljeni in ki jim nalagajo velike odgovornosti, brez vsakršnega nadomestila ali vsaj zavarovanja. V tem je vsekakor prednjačil OZE, kjer ni bilo in ni nobenega pravilnika za uporabo gradiva, tudi v profitne namene, in je o vsem odločal ravnatelj po svoji uvidevnosti in simpatijah. Zanimivo bi bilo preveriti, če in kolikšno denarno škodo je to povzročilo ustanovi zaradi nevnovčenja možnih prihodkov.

NŠK ima trenutno status nepridobitniškega zasebnega združenja, katerega formalni lastniki so člani, ki pa v svojo »lastnino« ne vlagajo niti ficka, saj ne plačujejo nikakršne članarine. Zanimivo pa je, da edini obstoječi pravilnik, tisti za koriščenje knjižničarskih uslug, določa, da morajo koristniki plačevati letni prispevek. Tako imamo člane, ki ne plačujejo ničesar, so pa formalno lastniki ustanove in odločajo o njenem vodenju, na drugi strani pa koristnike uslug, ki plačujejo letni prispevek, a nimajo glede ustanove nobene besede.

Člani imajo pravico sodelovati na občnih zborih in voliti Uparvni odbor (UO) ustanove. Dejansko odločata o sestavi vodstva krovni organizacij, ki pa se izgovorjata, da ga pač na podlagi statuta po svobodni izbiri volijo člani sami – ki se volitev v glavnem ne udeležujejo, razen ozkega števila ljudi v gavnem iz vrhov krovnih organizacij – ter da izvoljenci prav tako svobodno odločajo o vsem. Poleg tega je treba podčrtati, da je postalo kršenje statuta skoraj navada. Sedanji UO je bil namreč izvoljen leta 2010 na nepravilno sklicanem občnem zboru, enako nepravilno pa je bil sklican vsaj še občni zbor, ki se je vršil junija letos (in ki se bo nadaljeval decembra z izvolitvijo novega UO). UO, ki v tem trenutku vodi NŠK, je bil leta 2010 izvoljen potem, ko je prejšnji

USB – Unione Sindacale di Base
Federazione territoriale di Trieste
via Rittmeyer, 6 – TRIESTE
trieste@usb.it – Tel.fax: 040/771446

zaradi finančne stiske zavrnil sodelovanje pri precej vprašljivi prenovi zgradbe, v kateri ima prostore tržaška knjižnica. Gre podčrtati dejstvo, da je bil ta sedaj propadli (a vsekakor plačan) načrt predstavljen v času, ko se je NŠK morala odpovedati kvalificirani knjižničarki, ker ni imela zagotovljenih sredstev, da bi jo redno zaposlila. In potem, ko je Slovenska kulturno gospodarska zveza (SKGZ), krovna organizacija, ki je po besedah njenega predsednika, »posredni lastnik« prostorov, ki jih koristi NŠK v Trstu (knjižnica in OZE) – vendar bi lahko to razširili tudi na prostore NŠK v Gorici – zavrnila možnost posredovanja za vsaj začasno brisanje ali vsaj znižanje najemnin, ki jih NŠK plačuje »neposrednim« lastnikom prostorov v Trstu in Gorici, da bi tako lahko ustanova redno zaposlila omenjeno knjižničarko.

Potem, ko so se že leta 2009 pričele širiti govorice o nemnu ukinitve OZE je bilo z izvolitvijo sedanjega odbora postalo jasno, da je OZE pod udarom. Novi odbor je namreč dal jasno vedeti, da je občni zbor odločil, da je prioriteta ohranitev delovanja knjižnic. To prioriteto pa je vrh odbora očitno tolmačil tako, da se lahko odpove OZE oz njegovim zaposlenim.

Pravi čas je prišel leta 2012, ko je v resnici italijanska država skrčila sredstva in nezaslišano dolgo odlašala z izplačili (prvi obrok je izplačala šele decembra!). Novembra je UO odločil, da postavi v dopolnilno blagajno vse 3 zaposlene na OZE, s posledico, da se je eden od njih – tudi po zaslugi drugih neljubih dogodkov - odpovedal službi. Do tega je prišlo brez vsakršnega posvetovanja o možnih rešitvah z vsemi zaposlenimi ustanove in ob stopnjevanju alarmov o vse večjem napovedanem deficitu bilance (ki se je kasneje izkazal za mnogo manjšega od napovedovanega), ki sta jih širila predvsem predsednica in podpredsednik UO. Naš sindikat je na prvem in edinem srečanju z UO podčrtal, da je nujno dopolnilno blagajno za zaposlene

USB – Unione Sindacale di Base
Federazione territoriale di Trieste
via Rittmeyer, 6 – TRIESTE
trieste@usb.it – Tel.fax: 040/771446

na OZE preklicati takoj, ko bo ustanova vnovčila napovedana sredstva, vendar je bil odgovor vrha UO ta, da bo prvi ukrep ob izplačilu pričakovanih sredstev poravnava zaosatih najemnin. Na tem srečanju je bila UO izročena tudi kopija izjav v podporo obstoja OZE, ki so jih zaposleni OZE prejeli od posameznikov in ustanov iz Slovenije, predvsem pa iz cele Italije in tujine. Namen je bil ta, da se zgovoren dokaz pomena OZE da na razpolago UO, da ga uporabi v podkrepitev morebitnih zahtev po dodatnih sredstvih. Vendar se UO te možnosti ni nikoli poslužil. Dopolnilo blagajno za preostala dva zaposlena na OZE je UO nato januarja 2013 obnovil do konca marca. Malo pred iztekom dopolnilne blagajne pa je na vrat na nos iz varnostnih razlogov dal zapreti prostore OZE. Dramatična poteza, s katero se je odgovornost za odločitev o zaprtju OZE zvrnila na domnevne objektivne okoliščine, ne da bi pri tem nikoli bilo pojasnjeno, zaradi katerih varnostnih problemov je prišlo do tako radikalne odločitve. Ki vsekakor ni zagotovila varnosti gradiva, ki je ostalo v neprimernih prostorih popolnoma nenadzorovano, prav nasprotno. Sledilo je dokončno uničenje OZE z upokojitvijo ene od dveh zaposlenih in odpustom – brez napovedi – drugega, našega člana (in sploh edinega med zaposlenimi, ki je bil član kakega sindikata).

Ker se je to zgodilo prav v času, ko je italijanska država zagotovila podvojitev prispevkov, ki jih bo NŠK deležna za leta od 2013 do 2015 (odločitev je italijanska vlada 22 oktobra 2013 potrdila in jo podlajšala do leta 2016), je jasno, da finančna stiska ne more biti razlog takega postopanja. Naglica, s katero so se odkrižali dve preostalih zaposlenih je v ostrem nasprotju z njihovo nenadomestljivostjo za upravljanje gradiva OZE, ki jo dokazuje dejstvo, da so le nekaj tendov po njeni upokojitvi komaj upokojeno bivšo uslužbenko zaprosili, naj vodi prenos dela gradiva OZE v nove prostore in še

USB – Unione Sindacale di Base
Federazione territoriale di Trieste
via Rittmeyer, 6 – TRIESTE
trieste@usb.it – Tel.fax: 040/771446

drugače pomaga. Ter nejasno namigovanje o »bodočem sodelovanju« z odpuščenim uslužbencem. Prav v odpustnem pismu slednjemu lahko dobimo ključ, za razumevanje takega postopanja in pravega načrta – edinega jasno izraženega in zapisanega črno na belem – z OZE: UO namerava reorganizirati delo ter skrb za OZE dati v »outsourcing«. To pa pomeni le eno: uporaba nestalno zaposlenega osebja, naj bo »na projekt« ali kako drugače. K temu gre dodati večkrat ponovljen predlog, da bi NŠK dobila profesionalnega – plačanega – upravitelja. Model, ki se ga zasleduje je torej jasen in je že bil uveljavljen npr. za bivši Slovenski deželni zavoda za poklicno izobraževanje: prekerno osebje, ki naj stane čim manj, z mastno plačanim domnevnim strokovnjakom. Če strnemo: varčevati na zaposlenih, da bi lahko uporabili v druge namene čimveč vnovčenih javnih sredstev v kontekstu neprozornega upravljanja, čudnih ukrepov, nenavadnih naključji in potencialnih konfliktov interesov.

Da bi popolnoma razumeli dogajanje je potrebno poznati, kdo so glavni akterji tega dogajanja. Predsednica in podpredsednik NŠK sta vidna člana SKGZ, krovne organizacije, ki je »posredni lastnik« prostorov, v katerih je nameščena NŠK. Prva je članica Deželnega izvršnega sveta, drugi goriški pokrajinski predsednik SKGZ. Oba pa sta tudi člana Nadzornega sveta finančne delniške družbe KB 1909, »neposrednega lastnika« prostorov NŠK v Gorici. Potrebno je dodati, da sta za to funkcijo plačana, medtem ko za vodstvo UO NŠK ne prejemata nobenega plačila. Podpredsenik je to dejstvo podčrtal z izjavo v teku osebnega razgovora UO z enim od uslužbencev, da je zanj opravljanje brezplačne funkcije v UO obrobne narave.

Potrebno je seveda pojasniti še nekaj detajlov. Lastnica prostorov, ki jih uporablja knjižnica v Trstu, je Jadranska finančna družba, katere večinski

USB – Unione Sindacale di Base
Federazione territoriale di Trieste
via Rittmeyer, 6 – TRIESTE
trieste@usb.it – Tel.fax: 040/771446

lastnik je, preko Trinkovega sklada ter Podpornega društva Tržaška matica, SKGZ. Ista krovna pa je preko Trinkovega sklada lastnik večinskega deleža delnic KB 1909. Tretji subjekt, ki mu je do nedavnega NŠK plačevala najemnino za skladišče na ul. Donizzeti pa je Zadruga z omejenim poroštvom Slovenski Dom (ki je za okoli 100 km skladišča leta 2010 zaslužila 4.523,59 €, leta 2011 pa 4.561,29 €), ki nekako pripada krogu druge krovne organizacije, Svetu slovenskih organizacij. K temu gre dodati da je bil OZE edini od oddelkov NŠK, ki za (neprimerne) prostore v katerih je imel sedež ni plačeval nobene najemnine. Sedaj pa NŠK za prostore, kamor so premestili del skladišča tržaške knjižnice in za tise, kamor so premestili del gradiva OZE, plačuje dodatne najemnine .... Jadranski finančni družbi.

Te nove izdatke je treba sešteti k prejšnjim, ki niso majhni. Leta 2010 naj bi NŠK plačala za prostore v Trstu 23.679,79, v Gorici pa 20.009,36 € (po drugem izračunu 25.372,27 €), skupaj torej 43.689,15 (oz 49.052,06 €); leta 2011 pa v Trstu 23.758,29 € in 26.557,77 € v Gorici, skupaj 50.316,06 €. NŠK naj bi tako leta 2010 za prostore potrošila 14,13 % celotnega prispevka italijanske države, leta 2011 pa 15,63%. Kar pa je najbolj zanimivo je to, da naj bi od teh stroškov leta 2010 kar 9.579,9 € odpadlo za pritikline v Trstu in 4.734,93€ v Gorici (skupaj 14.313,03 € ali 32,76% celotnega stroška), 2011 pa 6.733,11 v Trstu in 6.312,22 v Gorici (skupaj 13.045,33 € ali 25,93% celotnega stroška).

NŠK – a to ni edini primer – nja bi torej z delom javnih sredstev, ki jih dobiva za svoje delovanje, finansirala določene gospodarske ustanove: ravno obratno od tega, kar se je dogajalo ob njeni ustanovitvi.

Zdi se očitno, da so razlogi in cilji tega, kar se je zgodilo, zelo daleč od skrbi za nadaljni obstoj in razvoj NŠK in v popolnem nasprotju z izjavo, da »mora

USB – Unione Sindacale di Base
Federazione territoriale di Trieste
via Rittmeyer, 6 – TRIESTE
trieste@usb.it – Tel.fax: 040/771446

vodstvo knjižnice iskati tehnične in strokovne rešitve, ki niso le v odpuščanju osebja«, ki jo je aprila leta 2010 izrekel predsednik SKGZ Pavšič. Model, ki ga zasleduje vrh UO je že bil uveljavljen v drugih manjšinskih sredah: prekarizacija zaposlenih, ki naj jim »komandira« mastno plačani menedžer, dvomljive strokovnosti a gotove pripadnosti. Ob tem obstaja osnovan sum, da je šlo tudi za doseg političnega cilja izločitve neprilagojenih in sindikano angažiranih.

Treba je še enkrat poudariti, da ni NŠK last vodstva, niti članov, ker živi izključno od javnih prispevkov. Poleg tega ni dostop do kulture in znanosti privilegiji, niti luksuz, ampak spada med dobrine in usluge, ki so del indirektna mezd, kot so zdravniška preskrba, javni prevozi itd.. Dostop do kulture in znanja je nujen pogoj za uravnovešen razvoj vsakega posameznika in celotne družbe. Da pripada in mora pripadati NŠK, kot vse druge kulturne ustanove, vsem nam dokazuje tudi več kot dvesto oseb, vseh narodnosti, ki so na poziv našega sindikata prav za to, da podprejo njen nadaljnji obstoj, predložili prošnjo za sprejem v članstvo in ki še vedno čakajo na odgovor. Vabimo vse, da sledijo njihovem zgledu.

Ni sprejemljivo, da se v času, ko so NŠK zagotovljena dvakrat večja javna sredstva odpušča osebje, napoveduje prekerizacijo morebitnih novih zaposlenih obenem pa predlaga namestitvev profesionalnega, »primerno motiviranega« - mastno plačanega - vodje.

Izhajajoč iz predhodnih ugotovitev je mogoče predlog sindikata USB za razrešitev problema NŠK, njenega kulturnega bogastva in njenega osebja strinti v sledečih točkah:

Glede na javni značaj ustanove (ki mu je Avtonomna dežela Furlanija –

USB – Unione Sindacale di Base
Federazione territoriale di Trieste
via Rittmeyer, 6 – TRIESTE
trieste@usb.it – Tel.fax: 040/771446

Julijska krajina že priznala status ustanove deželnega pomena);

Glede na žalostno vlogo, ki so jo v tem primeru odigrali nekateri od skrbnikov obstoja in razvoja slovenske kulturne prisotnosti v Italiji;

Ob ugotovitvi, da je potrebno ponovno vzpostaviti jamstva sodelovanja, prozornosti in nadzora upravljanja javnih sredstev;

Glede na pomembnost ki jo promocija, varstvo in razvoj spomina in zgodovinskega raziskovanja imajo za celotno deželno skupnost, tudi kot sredstvo strukturiranja identitete nekega ljudstva in vsake narodne in jezikovne manjšine;

Upoštevajoč da je za naš sindikat kultura, v vseh njenih različicah, skupno dobro;

sindikat USB predlaga

kot konkretno, tudi kratkoročno uresničljivo rešitev

da se postavi NŠK pod varstvo Avtonomne dežele Furlanije Julijske krajine, v oblikah in na način, ki naj bodo rezultat dogovora, tudi ob upoštevanju dejstva, da že imamo primere podobnih postopkov in rešitev (npr. Slovensko stalno gledališče).

USB – Unione Sindacale di Base
Federazione territoriale di Trieste
via Rittmeyer, 6 – TRIESTE
trieste@usb.it – Tel.fax: 040/771446